

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **JUDr. K. H.**, proti žalovaným: **1) rektor Západočeské univerzity v Plzni**, se sídlem Univerzitní 8, 306 14 Plzeň, **2) Západočeská univerzita v Plzni**, se sídlem Univerzitní 8, 306 14 Plzeň, **3) Akademický senát Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni**, se sídlem Sady Pětatřicátníků 14, 306 14 Plzeň, a **4) předsednictvo Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni**, se sídlem Sady Pětatřicátníků 14, 306 14 Plzeň, proti rozhodnutí 1. předsednictva Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni ze dne 16. 10. 2009, 2. rozhodnutí Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni ze dne 2. 11. 2009, a 3. rozhodnutí rektora Západočeské univerzity v Plzni o jmenování JUDr. P. děkanem Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 3. 2010, č. j. 57 Ca 109/2009 - 54,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 31. 3. 2010, č. j. 57 Ca 109/2009 - 54, odmítl žalobu podanou žalobcem proti shora označeným rozhodnutím. Uvedl, že jmenování děkana fakulty rektorem veřejné vysoké školy je úkonem rektora jako statutárního orgánu právnické osoby (veřejné vysoké školy), a to úkonem pracovněprávním. Krajský soud rovněž konstatoval, že rozhodnutí předsednictva Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni ze dne 16. 10. 2009 a rozhodnutí Akademického senátu Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni ze dne 2. 11. 2009 nemají po stránce materiální ani po stránce formální povahu rozhodnutí podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“); nabízí se tak ochrana ve smyslu ustanovení § 17 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce se tedy domáhal rozhodnutí ve sporu, o němž má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, proto krajský soud žalobu odmítl v souladu s § 46 odst. 2 s. ř. s.

Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost. Podáním ze dne 15. 8. 2010, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno 16. 8. 2010, vzal stěžovatel tuto kasační stížnost zpět.

Řízení o kasační stížnosti, stejně jako samo řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, je plně ovládáno zásadou dispozitivní. Účastník, který podáním kasační stížnosti vyvolává řízení o přezkoumání rozhodnutí krajského soudu, tak zpětvzetím kasační stížnosti zakládá povinnost soudu v tomto řízení nepokračovat. Jelikož stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil, jak mu to ukládá ustanovení § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. srpna 2010

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu